

Vel er Kunstsmørret billigere end Natursmørret, men i Forhold til Produktionsomkostningerne kan det paa ingen Maade kaldes en særlig billig Vare. Dværtimod det er en uhyre Fordel, som Fabrikkerne og Detailhandlerne gjøre sig med Kunstsmørret, og det er derfor ogsaa kommet stærkt frem i Forhandlingerne om denne Sag, navnlig i England, at Detailhandlerne rose Kunstsmørret paa Natursmørrets Beføstning, for saa vidt de da forhandle begge Dele, fordi de tjene Mere paa Kunstsmørret end paa Natursmørret. Hvad der tjenes af Fabrikant og Detailhandler angives forskjelligt for de forskjellige Sorter og efter Svingningerne paa Verdensmarkedet, til mellem 30 og 60 pCt. Det er en aldeles ublu Fortjeneste. Man har sagt, at man her i Landet vilde komme betydelig ned i Fabrikernes Fortjeneste, naar vi faae flere Fabriker. Jeg tror ikke, at det vil virke betydeligt. Det ses jo, at man i Tyskland, hvor der er mange Fabriker, og i Holland holder Prisen ikke saa lidt over den naturlige, og det vil være Tilfældet overalt, hvor en Vare gives en stoffende Lighed med en anden Vare, som er dyrere og i Kvalitet staar over den. Naar den stoffende Lighed forsvinder, vil Prisen synke. Jeg tror, at dette er en almindelig Lov for Prisbevægelsen. Jeg tror, at man overfor den tvivlsomme Fordel, der er forbunden med at give Kunstsmørret Natursmørrets Farve, gjør bedre i at lade de almindelige Konsumenter den virkelige praktiske og reelle Fordel, at de kunne faae Kunstsmørret billigere, naar det er usarvet.

Jeg skal nu omtale Udførselsforbudet. Jeg vil da sige, at naar Nogle have ment, at vi ikke behøve et Udførselsforbud, naar vi have Farveparagrafen, kan jeg ikke føle mig ganske beroliget ved denne Betragtning. Jeg har selv i England næsten til Stadighed spist baade saltet og usaltet Smør, som havde omtrent den samme Farve som det usarvede Kunstsmør. Man gaar jo i England betydelig lavere ned i Smørrets lyse Farve, end vi i Almindelighed gjøre her til Lands, og der vil altsaa ikke i England være den store Forskjel, den betydelige og let kjendelige Afvikelse i Farven mellem Kunstsmør og Natursmør, som vi herhjemme ville være sikre paa, naar vi forbyde Færning af Kunstsmør, og desuden tror jeg at have Ret, naar jeg vedfjender mig at mene, at selve Reklamen, den rene Reklame, har stor Betydning i denne Sag. Jeg troer, at den har megen Betydning for at skabe Renommeet, og jeg tror, at det vilde være den lettest forstaaelige Reklame for Natursmørret, naar man siger: Her fra

Danmark udføres overhovedet slet ikke Kunstsmør. Det er Noget, som Alverden vil kunne forstaa. Nogle ville sige: Men hvor veed man, hvilken Retning Udviklingen vil tage, og dette Argument er for mig temmelig flaaende, da jeg selv er af den Mening, at man en Gang i Tiden vil komme til en meget forhøjet Konsum af Kunstsmør og til en formindsket Konsum af Natursmør, en Udvikling, som allerede er begyndt. Ja ganske vist, der kan komme Tider for det danske Landbrug, hvor det vil være fordelagtigere at producere Kunstsmør, det indrømmer jeg, men den Tid kommer først, naar vi tvungne af Omstændighederne paa Verdensmarkedet maa opgibe at afsætte vort Natursmør til rimelige Priser, og denne Tid er ikke kommen endnu, og jeg haaber, at den ikke skal komme saa snart; dertil har i alt Fald Udviklingen stræbt hen. Vi maa ogsaa huske ved Lovgivningen om denne Sag, saaledes som Sagen er forberedt, at vi med Hensyn til Smøtrafikken ere et toneangivende Land. Det kunne vi ikke sige om noget som helst andet. Vi ere kun med Hensyn til Smør et Land, som man tager Hensyn til og retter sig efter. Der er nu begyndt en Bevægelse i alle Lande til at opnaa sikkrere og sikkrere Skjelnemærker mellem Natursmør og Kunstsmør, og det, at vi vedtage en Lovbestemmelse paa dette Omraade, vil have Betydning ogsaa lige overfor fremmede Lande. Jeg tror, at et Udførselsforbud vil give os mere Sikkerhed, og en Sikkerhed, som ingenlunde er at foragte. Naar man taler om det Uretfærdige i at lægge et kunstigt Baand paa Kunstsmørfabrikationens Udvikling, vil jeg dertil svare, at jeg vilde meget beklage, at vi her i Landet skulde faae, hvad jeg er vis paa, at vi ville faae, hvis vi ikke vedtage en virksom Lov med Farveparagraf og Udførselsforbud, en stor Spekulationsstrafik med Kunstsmør, saa at vi her i Landet faae den ene Fabrik efter den anden rejse sig, beregnet paa Export til Udlandet af Kunstsmør. Vi kunne godt i Løbet af faa Nar blive oversvømmede af denne Art Fabriker, saa at vi overalt faae Kunstsmør liggende ved Siden af Natursmør og faae Faren for Forskæmning overordentlig udvidet, og det Renommeet, som vi saa længe have haft for at være det Land, der producerer bedst Natursmør, vilde være ødelagt, naar den Mening blev almindelig udbredt, at der herfra kom ligesaa meget og maaske mere Kunstsmør end Natursmør. Jeg tror, at det vil være godt at lægge et væsentlig Baand paa denne Trafiks altfor stærke og rivende Udvikling, men jeg mener